

Videon käännös. Tekemällä oppii, kun intoa on

Nimeni on Timo, olen kotoisin Ranskasta, ja olen ollut mukana järjestämässä eurooppalaista kansalaisaloitetta. Kuulin lentopolttoaineiden verovapaudesta marraskuussa 2018, kun keltaliiviliike alkoi protestoida Ranskassa autojen polttoaineveron nousua vastaan.

Kerosiin verotus ei silloin ollut EU:ssa mikään iso keskustelunaihe, joten halusimme kansalaisaloitteella kiinnittää päättäjien huomion Brysselissä ja muuallakin siihen, että kansalaisten mielestä lentoliikenteenkin päästöjä pitää verottaa.

Puoli vuotta ja yli 60 000 allekirjoitusta myöhemmin saimme tietää, että Euroopan komissio aikoi ottaa ehdotuksemme lentopolttoaineiden verotuksesta mukaan vihreän kehityksen ohjelmaan.

Kun komissio ilmoitti asiasta, olimme todella helpottuneita ja iloisia. Olimme tehneet niin kovasti töitä aloitteen eteen melkein vuoden, joten saavutus tuntui hyvältä. Kansalaisena tuntuu usein, että politiikassa on vaikeaa saada äänensä kuuluviin varsinkin EU:n tasolla, mutta eurooppalainen kansalaisaloite on siihen todella hyvä väline.

Jännittävin osa kampanjaa oli, kun Alankomaiden hallitus kutsui meidät korkean tason tapahtumaan puhumaan lentoliikenteen verotuksesta. Tämä tuntui erityisen hienolta, sillä kansalaisjärjestöjä ei kutsuttu. Kutsu siis todellakin osoitti, että päättäjät suhtautuvat eurooppalaisiin kansalaisaloitteisiin vakavasti.

Turhauttavinta oli lähetellä päivittäin sähköposteja poliitikoille ja muille, joita yritimme saada tukemaan kampanjaa, sillä vastauksia tuli niin vähän. Nyt kuitenkin ymmärrän, ettei kaikkiin sähköposteihin ehdi vastata. Siksi kannattaakin ottaa rohkeasti puhelin käteen, soittaa ihmisille ja vaatia heidän huomiotaan!

Nimeni on Sandro, olen 22-vuotias ja kotoisin Saksasta. Kansalaisaloitteen järjestäminen oli tosi opettavaista. Se antoi minulle tilaisuuden hankkia kokemusta markkinoinnista, lobbaamisesta ja verkostoitumisesta muiden organisaatioiden kanssa, joilla on samat arvot.

Vaikeinta oli luoda koko Euroopan laajuinen kampanja, sillä olimme vasta kokemattomia opiskelijoita. Se oli kuitenkin myös kiinnostavaa, sillä sain tilaisuuden hyödyntää markkinoinnin opintojani ja kehittää itseäni.

Kansalaisaloitteen voi tehdä käytännössä kuka vain. Minäkin olin vielä pelkkä opiskelija enkä tiennyt politiikasta tai kansalaisaloitteista mitään, mutta niin vain aloitteemme pääsi mukaan vihreän kehityksen ohjelmaan.

Minun tehtäväni oli etsiä sopivia yhteistyökumppaneita ja ottaa yhteyttä poliitikkoihin ja kansalaisjärjestöihin. Meidän piti myös panostaa laajaan kampanjointiin sosiaalisessa mediassa, sillä allekirjoituksia pitää saada joka puolelta Eurooppaa.

Parasta aloitteen järjestämisessä oli, kun saimme toimittaa sen Euroopan komissiolle. Alkuvaiheessa juoksimme konferensseissa etsimässä kansalaisjärjestöjen edustajia ja poliitikkoja, joiden kanssa hieroa tuttavuutta, koska opiskelijoina emme olisi voineet tehdä tätä yksin. Kumppanuuksien luominen alan asiantuntijoiden kanssa oli hauskaa ja kiinnostavaa.

Minulle vaikeinta oli yrittää tasapainottaa yliopisto-opinnot ja Euroopan laajuisen kansalaisaloitekampanjan järjestäminen. Lähdimme myös järjestämään aloitetta tosi spontaanisti ilman kunnan rahoitusta, joten jouduimme itse maksamaan kulumme. Olisinpa tiennyt aiemmin EU:n kansalaisaloitefoorumista, sillä sieltä saa hyviä neuvoja varojen hankintaan, kun kokemusta ei vielä ole.

Ystäväni eivät oikein ymmärtäneet, miten paljon työtä kansalaisaloitteen järjestäminen vaatii. He kyllä käsittävät ympäristöasioiden kiireellisyyden, mutta he eivät juuri ole tekemisissä EU-asioiden kanssa, joten koko kansalaisaloiteprosessi oli heille aika tuntematon. Kerroin, ettei se ole mitenkään vaikeaa – pitää vain tutustua siihen, miten aloite toimii, ja tiedostaa jokin ongelma, joka koskettaa monia eurooppalaisia. Aiheen pitäisi myös olla sellainen, johon voi vaikuttaa kansalaisaloitteella ja jota pitää itse todella tärkeänä.

Neuvoni on, että jos kaipaa muutosta johonkin asiaan, joka kiinnostaa ihmisiä ympäri Eurooppaa, kannattaa ryhtyä toimeen ajattelematta asiaa liikaa. Oppia voi kuitenkin vain tekemällä. Mekään emme tienneet politiikasta paljon mitään, mutta nämä asiat kyllä oppii kampanjaa järjestäessä.

Haluankin todella painottaa, että jos haluaa muuttaa jotakin asiaa EU:ssa, kannattaa ehdottomasti tehdä eurooppalainen kansalaisaloite!

Aloitteen järjestäminen vaatii aikaa, vaivaa ja hermoja, mutta silti ei kannata luovuttaa.

On todella tärkeää, että suhtaudut aiheeseen intohimoisesti ja uskot siihen täysillä. Ja vielä kerran: älä luovuta!